

**ДРАГИ МИШИЋИ,
ДОБРО ДОШЛИ У СВЕТ**
Џеронима Стилтона

**МИШЈЕ НОВОСТИ
РЕДАКЦИЈА**

Церонимо Стилтон

МИСТЕРИОЗНА ВЕЧЕРА

 Вулканчи

Назив оригинала: *Cena con mistero*
Текст: Џеронимо Стилтон / *Geronimo Stilton*
Приредила: Патриција Пуричели / *Patrizia Puricelli*
Уредник оригиналног издања: Алесандра Роси / *Alessandra Rossi*
Сарадња у уређивању текста: Ана Тазинато / *Anna Tasinato*
Координатор: Маргерита Банал / *Margherita Banal / Atlantyca S.p.A.*

Арт директор: Јакопо Бруно / *Iacopo Bruno*
Корице: Андреа да Ролд / *Andrea Da Rold* (цртеж) и Алесандро Мушило / *Alessandro Muscillo* (боја)
Графички дизајнер: Лаура дел Мазо / *Laura Dal Maso / theWorldofDOT*

Илустрација почетних и завршних страна: Роберто Ронки / *Roberto Ronchi* (цртеж) и Енио Буфи MAD5 / *Ennio Bufi MAD5* (цртеж на страни 123), студио Парлапа / *Studio Parlapà* и Андреа Кавалини / *Andrea Cavallini* (боја)
Мапе: Андреа да Ролд / *Andrea da Rold* (цртеж) и Андреа Кавалини / *Andrea Cavallini* (боја)

Илустрације: Иван Бигарела / *Ivan Bigarella* (цртеж), Дарија Черки / *Daria Cerchi* (боја) и Валерија Каироли / *Valeria Cairoli* (боја)
Уметнички сарадник: Роберта Бјанки / *Roberta Bianchi*
Графичка опрема: Марта Лорини / *Marta Lorini*

Према оригиналној идеји Елизабете Дами (*Elisabetta Dami*)
www.geronimostilton.com

© 2018 Mondadori Libri S.p.A. for PIEMME, Italia
Права за српско издање © 2024 Вулкан издаваштво
International rights © Atlantyca S.r.l.
Corso Magenta 60/62 - 20123 Milan - Italy
www.atlantyca.com - contact: foreignrights@atlantyca.it

Имена, ликови и места из серијала *Џеронимо Стилтон* су регистровани заштитни знак у власништву фирме *Atlantyca S.p.A.* Сва права задржана. Морална права власника су утврђена.
Geronimo Stilton names and characters are trademarks licensed to *Atlantyca S.r.l.*
The moral right of the author has been asserted.

Стилтон је име чувеног сира који се од краја XVII века производи у Енглеској.
Назив сира је регистровани заштитни знак. Сир стилтон је омиљени сир Џеронима Стилтона.
Више информација о стилтон сиру потражите на сајту www.stiltoncheese.co.uk

Сва права задржана. Ниједан део ове књиге не сме се чувати, умножавати или на било који начин дистрибуирати, било у електронском или механичком облику, укључујући и фотокопирање, снимање и све остале системе чувања и размене података, без претходног писаног допуштења од стране власника права.

ISBN 978-86-10-05223-7

ИЗНЕНАЂЕЊЕ У ПАКЕТУ

Било је то једног јесењег петка. Седео сам за радним столом у канцеларији.

Да се нисам *можда* опуштао уз

чаја од горгонзоле?

Не! Да нисам *можда* читао најновији

суперузбудљиви **БЕСТСЕЛЕР?** Ма какви!

Да нисам *можда* бројао ~~ЗРЕНЦА~~

прашине на полици са

поклонима од тетке Липе?

Таман њосла!

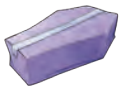
Тог дана сам преко главе

имао посла око буџета

новина!

Дакле, да видимо...

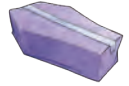
Ју, извините, нисам се представио: ја сам Стилтон, *Џеронимо Стилтон*, уредник *Мишјих новосћи*, најпознатијих новина на Острву мишева.

Као што рекох, тог јутра сам био презаузет...

– Господине Стилтоне! – цијукну моја асистенткиња *Мишела*, широм отворивши врата канцеларије. Ето ти сад, лепо сам јој рекао да ме не узнемирава ако није хитно!

– Господине Стилтоне, **ХИТНО ЈЕ!** *Сћо му моцарела*, повлачим реч! Шта ли се догодило?

Тек тад сам спазио пакет у њеним шапама: велики, љубичаст... у облику **КОВЧЕГА?!** Мишела објасни: – Господине Стилтоне, ово је управо стигло у редакцију! Глодарка која га је донела инсистирала је да буде **УРУЧЕН** →

лично вама, крзном и брковима. Рекла је да је хитно, штавише, да је питање *живоџа* и *смрџи*!

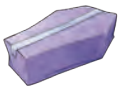
Цијукнух: – Цијуууу, мачја прпа!

Мишела ми утрапи **КУТИЈУ**

и рече: – Хајде, господине Стилтоне, зар не умирате од жеље да видите шта је унутра?

Право да вам кажем – јок, али удахнуо сам

дубоко, отворио сам пакет и... У њему је била још једна кутија у облику **КОВЧЕГА!** Отворио сам и њу... и наишао на трећу такву! Побунио сам се: – Какво је ово измотавање? Ја сам изузетно заузет тип, хоћу рећи миш... немам времена за губљење! Мишела ме пак подстицала да наставим: – Хајде, господине Стилтоне, зар нисте нимало радознали?! Ја јесам, много ВОЛИМ **МИСТЕРИЈЕ!**

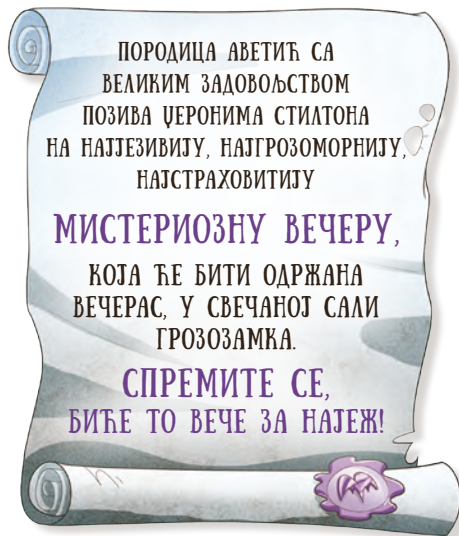

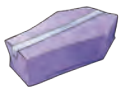
Цијууу, е па ја их уопште не волим! *Зашио, зашио, зашио баш мене мора све да снађе?!?*

Отворио сам још једну кутију, па још једну, па још једну, и све тако док нисам стигао до последње, **НАЈТАНАЦЈЕ**, као листић сира у сендвичу.

Отворио сам је и у шапама ми се обрео туробни **ПЕРГАМЕНТ**, који сам сасвим полако одмотао.

Бркови су ми се тресли од силног узбуђења...

Мишела узвикну: – Господине Стилтоне,
то је мишотастично! Позвани сте на

МИСТЕРИОЗНУ ВЕЧЕРУ!

Одговорио сам: – *Шо* му моцарела, каква ли
је то мистериозна вечера? Бркови ми се
ТРЕСУ од страха кад само чујем како су
је назвали...

Нисам стигао ништа више да кажем, јер је
неко покуцао на врата...

Цијууу,
тог дана ми се никако није дало да радим!

ЈЕСИ ЛИ СПРЕМАН, ЏЕРОНИМО?

Били су то моја сестра Теа и мој рођак Трапола. Улетели су као без душе.

Теа ме закупи:

– Џеронимо, **касниш!**

Трапола се умешао:

– Јеси ли спремио неко елегантно одело? Јеси ли зашиљио брчиће? Јеси ли очеткао **реп?**

Оклевао сам: – Хм... овај... где касним?

Теа рече: – На Мистериозну вечеру, на шта би друго каснио?

Моја другарица **УТВАРЕЛА** је била тако љубазна да нас позове на своје прво језиво вече! Једва чекам да видим шта нам је припремила... а ти?

МУЦАО САМ: – Ј-језиво вече? М-мистерија?

Хм... право да ти кажем, ја баш и не!

Рођак ме дограби за шапу: – Не измотавај се,

Церонимућо! Већ сам смислио **смицаваице**

за тебе кад будемо у Тајанственој долини!

Не можеш да не дођеш!

Пребледео сам: – Цијууу, али не могу да

идем! Морам да се позабавим **буџетом...**

да залијем **Ћиљчице...**

да проверим **МЕЈЛ...**

БИП-БИИИИП!

Упорно свирање сирене ме је прекинуло.

Провирио сам кроз прозор и угледао погребни кабриолет паркиран на улазу у редакцију *Мишјих новосћи*.

Ох, не, добро сам знао тај кабриолет: био је то **турбоковчег** Утвареле Аветић!

– Теа, Трапола, Буцко! Хајде, силазите!

Чекају нас у Грозозамку! – милозвучно нас је дозивала моја **замало вереница**.

Сћо му моцарела, изговори су пресушили.

Кад се Утварела на нешто намерачи... на крају увек пристанем на све!

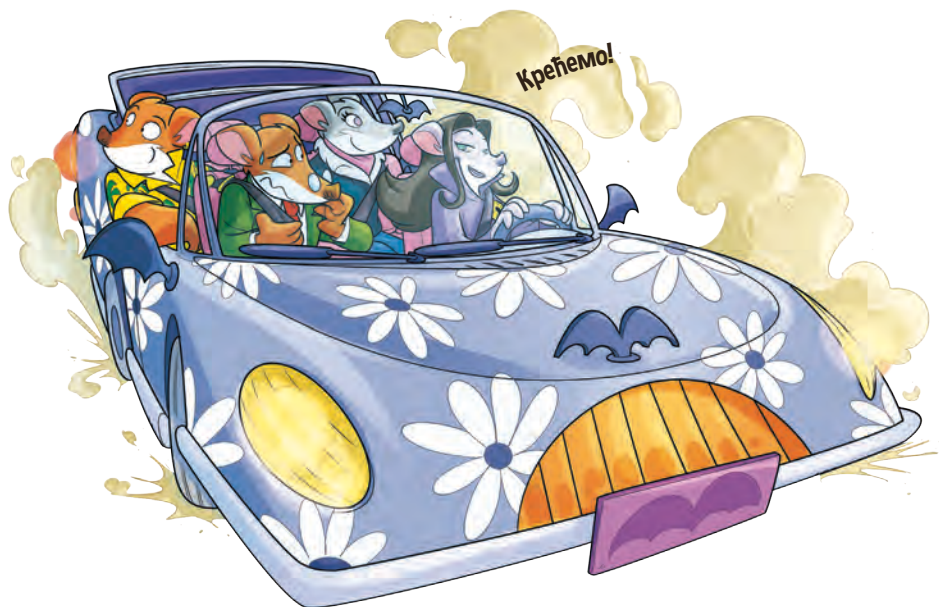
Помирио сам се са судбином и с уздахом рекао: – Могу ли макар да знам шта је

МИСТЕРИОЗНА ВЕЧЕРА?

ЈЕСИ ЛИ СПРЕМАН, ЦЕРОНИМО?

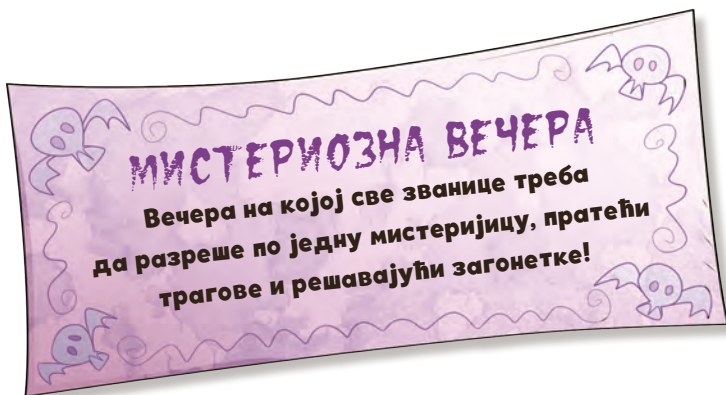
Теа је прекинула наглабање рекавши: – Све
ћемо ти објаснити **УСПУТ!** Сад пожури!
Нећеш ваљда да те **ВЕРЕНИЦА** чека!
Озлојеђено сам повикао: – Утварела ми није
вереница!
Међутим, нико ме више није слушао.

Обесхрабрен, изађох из канцеларије и уђох у турбоковчег, спреман (хм, такорећи) за полазак у **ТАЈАНСТВЕНУ ДОЛИНУ.**

Зашто, зашто, зашто баш мене мора све да снађе?!?

ХАЈДЕ, БУЦКО!

Након силних кривина, напoкoн смо
стигли у **ГРОЗОЗАМАК**.

Што му моцарела, каква мачја прпа!

Замак је тог дана био још **ГРОЗОМОРНИЈИ**
него што сам га се сећао...

Утварела ме је пожуривала: – Буцко, шта
чекаш? Излази из турбоковчега! Морамо
да помогнемо мојима да припреме вечеру!

Спреман?

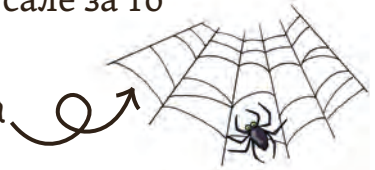
ТРТЉАВ сам: – Хм, право да ти кажем, ја
нисам ни хтео да дођем...

Она ме узе за шапу и одвуче у замак, у ком
је цела целцата **ПОРОДИЦА АВЕТИЋ**

била забављена украшавањем сале за то туробно вече.

На стотине паукових мрежа
висило је са канделабара...

У једном углу просторије

уздицао се свеже угланцан

МРТВАЧКИ КОВЧЕГ...

На све стране прашина и **Чај...**

Кад сам све то видео,
прошла ме је језа од

бркова до репа.

С~~и~~о му моцарела, то место је било још
сабласније него иначе!

Утварела ме упита: – Буцко, свиђа ли ти се
ЈЕЗИВА атмосферица? Нисам залуд била
најбоља на Туробној сценографији за језиве
догађаје!

Добро дошли
у Грозозамак!

Цију!

Пррр...

